

med Toldindtægterne kommer det ialt op paa et Beløb af 2,300 Kr. 8 Aar efter har den paagældende faaet, hvad han har indbetalt. Tager vi et Ægtepar med den Indtægt, kommer der 700 Kr. til for Konens Vedkommende, i alt naa vi da op til 3,000 Kr. Men det varer ikke mer end 5 Aar, saa er det udbetalt. Og tager vi en Indtægt paa 10,000 Kr., der er meget sjælden for unge Mennesker i Tyverne, ville de i 30 Aar betale 3,000 Kr., med Renter og Rentes Rente samt Toldafgift naa vi op paa 7,000 Kr. Han skal benytte 23 Aar for at faa sine Penge igen, men han kan jo godt leve saa længe efter det 62. Aar. Tager vi Hustruen med, ogsaa med en Særindtægt af 10,000 Kr., komme vi i alt op paa et Beløb af 8,000 Kr., og der skal saa bruges knap 14 Aar. Man skal altsaa ret højt op for, at det kan siges, at Afgiften rammer for haardt. Fortjenesten ligger i, at mange dø inden det 62de Aar og i de første Aar der efter.

Jeg har tænkt mig, at Loven skal træde i Kraft med Indskuddene hurtigst muligt. 5 Aar derefter træde Paragrafferne 6 og 7 om Pensionerne i Kraft. Der vil være ca. 700,000 Personer, der komme til at svare Indskud, og sættes Gennemsnittet til 20 Kr., bliver det 14 Millioner Kr. Tilskuddet fra Toldindtægterne er regnet til 6,500,000, og vi komme saaledes op paa 20,500,000 Kr. Efter 5 Aars Forløb er det 102 Mill. og med Renter og Rentes Rente godt og vel 112 Millioner. De Folk, der skulle nyde Pension, udgøre 231,000. Men deraf gaar der en hel Mængde fra, saaledes Embedsmænd og Bestillingsmænd samt alle dem, der nu ere helt eller halvt inde under Alderdomsforsørgelsen og Fattigvæsenet. Jeg regner derfor med 80,000, hvoraf de 40,000 skulle have fuld Pension, i alt 12 Mill., og de andre delvis Pension, i alt 8 Millioner; til Invaliditet regner jeg 5 Mill. Vi komme saa op til en Udgift af 25 Mill. Og Indtægten er lige saa stor. Op gennem Aarene vil det forrykke sig noget, naar alle, der skulle nyde, komme til. Saa bliver Udgiften noget større, men saa er der ogsaa kommet betydeligt større Summer ind. Det vil dog vare længe, inden alle de gamle over 62 Aar, ogsaa de velhavende, komme ind under Loven. Det vil vare mange Aar, inden alle de 230,000 kunne sidde og nyde godt af den. Jeg er forbedret paa, at naar alle skulle nyde, ville disse Indtægter ikke være tilstrækkelige, men jeg mener, at der heller ikke er nogen Skade sket, om Stat og Kommuner skulle yde Bidrag. Efter mit Forslag vil Staten

spare 6 Mill. Kr. til Alderdomsforsørgelse, mod at den afgiver 1 à 2 Mill. af Toldindtægten, og Kommunerne ville omtrent spare Udgiften til Alderdomsforsørgelse og spare noget paa Fattigvæsenet. Til Gengæld ville de faa forøgede Udgifter ved at skulle betale for nogle, som ere i Nød, og som ikke selv kunne betale, og ved forøgede Udgifter til Regnskab.

Jeg overlader hermed mit Forslag til det høje Tings Bedømmelse. Selvfølgelig vilde de Lovparagraffer, som her ere antydede, kunne skrives langt fyldigere og mere udtømmende, men dette har ikke været min Opgave, idet jeg ved, at selv om man meget omhyggelig søger at tage alle Ting med, vil der altid blive foretaget Rettelser. Hovedopgaven har været at antyde Tankerne. Jeg tror, at Rigsdagen næsten ikke har faaet et Lovforslag, selv selv om det var nok saa omhyggeligt udarbejdet i det høje Ministerium, uden at det her i Rigsdagen er bleven rettet paa overmaade mange Punkter, og derfor kan man ikke vente, at et privat indbragt Lovforslag om en saa stor Sag er udarbejdet saaledes, at det ikke trænger til nærmere Uddybelse i Retning af Beskrivelse af, hvorledes man i alle Enkeltheder skal gaa frem. Men ellers overlader jeg trygt disse Tanker til Bedømmelse, idet jeg finder, at det er den unge Slægts Opgave, naar den har nogen Indtægt, at tænke paa Alderdommen og anvende en Del af Indtægterne til Forsørgelse i Alderdommen i Stedet for at lade staa til. Jeg tror heller ikke, at det med nogen Ret kan siges, at jeg tager for store Beløb fra de ubemidlede unge. De unge have efter min Mening godt af at vide, at de ogsaa maa yde deres Bidrag og føle deres Ansvar overfor Samfundet. Jeg har fra visse Sider hørt, at jeg skulde have indbragt Lovforslaget for at fiske til en vis Side. Jeg vil dertil sige, at jeg fisker overhovedet aldrig, det overlader jeg til andre. Naar jeg forelægger disse Tanker, er det, fordi jeg mener, de ere rigtige. Jeg tror ikke, at der fra Husmandstanden vil lyde Modstand, og jeg tager med Tryghed en Kamp op med Socialdemokraterne, hvis de ville sige, at Lovforslaget vil møde Modstand der. Ude paa Landet ville baade Husmænd, mange Haandværkere og en Mængde andre Mennesker med Glæde se paa, at deres Alderdom bliver sikret med mindst 600 Kr., helt op til 800 Kr. aarlig. Jeg anbefaler derfor mit Lovforslag til den velvilligste Modtagelse.